

Helenaſtion.

(Dyrskuebetragtning, efter Professor Fædrus i Rom
og Landsdommer Reenberg i Viborg. I norsk Om-
plantning.)

Mel. Hr. Finklar drog etc.

Enhver, som skjønte Helena saa
Ved Dyrskuet paa Ringsager,
Han maatte sande og vel tilſtaa :
Hun var en Kvie ſaa fager.

Lilhavns to Stude med Et ſaar ſe
Den fede, glifende Kvie :
Beile til hende det vilde de ;
Men Seier vil koſte Svie.

De Friere kom i Vaſſetag ;
Men iblandt Vidner til Striden
To Paddcunger med ſtort Behag
Saa Eſtkovsbranden og Kvinden.

Ungdom er uvittig ſattermild,
Har ei Erfaring til Raade.
En gammel Padder, alvorlig, ſik,
Soae Sagen paa anden Maade.

Hun tænkte: En af dem maa herfra,
Og den, ſom her hester Skammen,
Vil vige Pladsen og ſøge Tra
I Myren ved Paddedaammen.

V box 21: 616

Statsklogt hun sluttede frem som saa:
Naar Krigens Storpotentater
Udbreder sig, vil det ilde gaa
De mindre, svagere Stater.

Hun spaaede sandt. Den jagde Tyr
Trækket til Myren den blode.
Der blev mangt et Staffels Paddebyr
Ukelig trykket tilbode.

At store Magter i Felten staar
Syn's ofte til ringe Nytte;
Men i hvad Ende end Krigen faar
Gud se til Fattigfolks Hytte!

Bedrikt af H. A. J. Deichm.

Kongsberg 1862. Paa Sagfører Sendings Forlag.
Trykt hos N. Erlandsen.

*H. A. J. Deichm. - Vennekalender
for 1863.*